

רון עמיר, "ללא כותרת"

הטכניקה של בלווה היא החזקה ביד אחת של המצלמה והיד השנייה מופי" עה בפריים, כשהיא מנסה באופן מעורר התפעלות לנקות, גם כשמדובר בנבירה בתוך קוצים או בהרמת אובייקטים חשודים. בלווה הופרת בין צמחי צבר, משתחלת בין ענפים, מני" ערת, מושכת מתוכם שקיות ניילון ישנות, עטיפות ריקות, פליירים, פרי" סומות לבתי זונות, שאריות אוכל. בלווה מתמודדת עם שכבות הקיום הקודמות של גינה בדרום תל אביב. הפריים האחרון, שבו היא מחזיקה ביי" דה רימון הגדל על אחד העצים, מע" ניק ממד נוסף. הרימון הוא פרי" סימבולי, משמעותי ביהדות, במיתו" לוגיה וגם בתרבות הישראלית, שבה הוא משמש ככלי נשק. העבודה המ" תחילה עם שיח הצבר הקוצני ומס" תיימת עם הרימון האדום יוצרת כך סיכום ורמז לקונטציות דתיות או פולחניות כמעט, בתוך עבודה שיש בה מעט מאוד קרושה, אם בכלל.

hila.brenner@gmail.com

"Provenance", תערוכה
קבוצתית. גלריה חזי כהן.
18.8 TV

מרוחק מוצמדות לקיר מתקלף בא" מצעות נייר רבק, כל אלו מרמזים על הנוכחות האנושית. הצילום הבר" לט ביותר הוא חדר שבו שטיחון, עציץ נבול ופתקים בשפה זרה ובמ" רכו צילום של ישו. נקודת המבט הפרונטלית מקצינה את המבנה הב" סיליקלי המדומיין הנוצר כאן, כנ" סיייה קטנה ומאולתרת בלב גיהינום סביבת. עמיר נוגע בנושא התערוכה ממקום אחר, אך יחד עם מימון נוצר היגר מעניין לעיסוק במקור, במוצא ובהשתנות שלו. העבודה של זוהר גוטסמן משעשעת. כמבט ראשון היא נדמית כמו ממצא ארכיאולוגי אותנטי. גוש סלע שאליו צמודות עצמות אדם, שהפך למאובן גדול. מבט נוסף מגלה כי המאובן מזויף. הוא מכיל כמה גולגולות ולמ" עשה "יוצר תלכיד מזויף וחיבור בלתי הגיוני בין ממצאים מתקופות זמן שור" נות, כקריצה לשיבוש ולשימוש באר" כיאולוגיה ככלי במלחמות דת ולצורך השתלטות על שטחים. גוטסמן מביים קבורה טקסית של ארכיאולוג חמדון, המסרב להיפרד ממצאיו אפילו במור" תו", כפי שכותבת חרנ"ם. עבודת הווידאו של רותם בלווה מת" ערת ניסיון, כמעט נואש, לנקות גינה נטושה מחוץ לביתה בדרום תל אביב.

טיפול שורש

התערוכה הקבוצתית "Provenance" בוחנת את גלגוליהם השונים של מקומות ודימויים

ביקורת

התערוכה המציגה כעת בגלריה חזי כהן, "Provenance", אצורה באופן אינ" מונח כלאחר יד ספר פתוח, כאילו נשכח על ידי אחד השומרים. הערה אירונית משהו.

רון עמיר מציג סדרה חדשה של עבו" דות בתערוכה. עמיר הוא אחד הצל" מים המעניינים הפועלים כאן בשנים האחרונות. נקודת המבט שלו מאירה על הסצנות באופן מעורר התפעלות, והוא מעניק פיוטיות לסיטואציות הקשות ביותר. הוא עוסק בדמויות שוליים, מיעוטים, מהגרים, עובדים בלתי חוקיים, מצלם אותם בסביבת המחיה שלהם, המאולתרת, העלובה, הזמנית והמכמירה, ויוצק בדימוי קסם והילה של מעבר הנראה לעין.

לפני כמה חודשים הוצגה בגלריה המדרשה עבודה מופלאה שלו, של אתר בנייה שבו מתגוררים פועלים זרים או פלסטינים. מגבת בצבע בז', המגולגלת כך שנראתה כמו עוף שחוט, והפועל שהחזיק אותה, תוך שהוא מתבונן בישירות לעבר הצופים, העניקו לעבודה עוצמה שהפכה אותה לבלתי נשכחת.

בתערוכה הנוכחית הוא מציג עבודות שצולמו במפעל יהלומים נטוש בני" המפעל נסגר וחדריו העצומים הפכו לימים לבתים מאולתרים למה" גרי עבודה. עמיר, שמצטיין כל כך בדמויות האנושיות בצילומיו, מציג פה סדרה שבני אדם נעדרים ממנה אבל נוכחים בשרידים שהם הותירו. הסביבות הללו, שנכפו על מי שמת" גורר בהן, הופכות באופן זה או אחר ל"בית" - כספת ישנה ומוזהמת שע" ליה שרידי מזון, תמונות של נוף

התערוכה המציגה כעת בגלריה חזי כהן, "Provenance", אצורה באופן אינ" טליגנטי על ידי אוצרת הגלריה עפ" רה חרנ"ם. העבודות המוצגות בה עוסקות במקום, בארכיאולוגיה, באופני הייצוג ובתפיסה שלו. הנטי" שה והגלגולים השונים שמקום או דימוי עוברים הם נקודת המוצא של התערוכה, המוצגת בגלריה שבעצמה היתה בעבר סניף של בנק.

העבודה של רמי מימון מפתיעה ומ" חוכמת. מימון יוצר מיצב במרכז החד" לל. ארבעה קירות גבס משמשים קירות של מוזיאון, כל מוזיאון, ללא סממנים ספציפיים. אין כאן דיבור על מקום מסוים, אלא על המושג. בכל אחד מהחדרים הללו צילום וכיסא פשוט (שכל כך מפתה לשבת עליו אחרי יום מהביל של שיטוט בתערו" כות). הצילום הוא ראש פסל שנתגלה בפומפי. הכל אצל מימון מורכב מש" כבות. הבחירה בפסל מפומפי, עיר שנחרבה והשתמרה כמעט במלואה, שבה הזמן קפא מלכת והנטישה האנו" שית שלה היתה מוחלטת וללא אפשר" רות בחירה מודעת. המניפולציה שעורך מימון על הצילומים היא גר" עון, קילוף והתערבות, עד שאי אפשר כמעט לזהות את הדימוי, והתוצאה היא דימוי עכשווי המעיר ומאיר על הארכיאולוגי ממקום אירוני ושואל. כך גם המוזיאון המסומן שלו, על כיי" סאות השומרים שהוא מניח. מספר הכיסאות כמספר העבודות, עד שלא ברור מהו האובייקט ה"אמנותי" ומה פיסת מציאות. על הכיסאות הרי "אסור" לשבת, הצילומים הם שכפול מטופל של שרידים שנותרו בעיר שנחרבה, ומימון ממשיך לתעתע בצו" פיו. באחד מחללי המוזיאון המימוני עציץ המוצב גבוה, ואם יש דבר שמא" זכר סניף בנק הרי זה עציץ של צמח טרופי (רצוי עם שכבת אבק על הע" לים). נוסף לכך, על אחד הכיסאות

באחד מחללי המוזיאון המימוני מצוי עציץ המוצב גבוה, ואם יש דבר שמאוזכר סניף בנק הרי זה עציץ של צמח טרופי (רצוי עם שכבת אבק על העלים)